Την Τετάρτη 6 Μαρτίου 2013, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για τη Σχολική Βία:

Αναρτήσαμε στον κεντρικό πίνακα ανακοινώσεων του σχολείου μας φωτογραφίες διαφόρων μορφών σχολικού εκφοβισμού από το διαδίκτυο, καθώς και ένα ταμπλώ σχετικό με τη σχολική βία.

Προβάλαμε ταινίες μικρού μήκους σχετικές με το θέμα, όπως «Τα μπλε γυαλιά» της ΕΨΥΠΕ, «Ενδοσχολική βία» του 32ου Δημ. Σχ. Πατρών και «Bullying: μια καθημερινή ιστορία» από το 1ο Δ.Σ. Πολυγύρου (όλες από το you tube).

Στη συνέχεια, συζητήσαμε, αρχικά, για τις συνέπειες της βίαιης συμπεριφοράς και, έπειτα, για τον σχολικό εκφοβισμό. Εστιάσαμε στα παρακάτω σημεία:

α. Βία δεν είναι μόνο η σωματική, αλλά και η συναισθηματική, κοινωνική, λεκτική, σεξουαλική, ηλεκτρονική

β. Τι στάση κρατάμε όταν γινόμαστε μάρτυρες εκφοβισμού και βίαιης συμπεριφοράς (bully bystanders)

γ. Τι κάνουμε όταν πέφτουμε οι ίδιοι θύματα (δε μένουμε μόνοι, το λέμε πάντα σε κάποιον: φίλο, δάσκαλο, γονιό)

Στη διάρκεια της εβδομάδας **5-8 Μαρτίου,** στην ώρα του μαθήματος της Φ.Α. και στο πλαίσιο του Προγράμματος «Ξεκλειδώνω τα συναισθήματά μου», το οποίο πραγματοποιείται από τη γυμνάστρια του σχολείου με τη συμμετοχή των μαθητών όλων των τάξεων σε όλη τη διάρκεια της φετινής σχολικής χρονιάς, οι μαθητές των

Ε΄ και ΣΤ΄ τάξεων εκπόνησαν φύλλα εργασίας σχετικά με τη διαχείριση του θυμού και τους τρόπους επίλυσης των συγκρούσεων, οι μαθητές των Γ΄ και Δ΄ τάξεων φύλλα εργασίας σχετικά με την ενίσχυση της αυτοεκτίμησης και οι μαθητές των Α΄ και Β΄ τάξεων φύλλα εργασίας σχετικά με την αναγνώριση των συναισθημάτων (ο τροχός των συναισθημάτων, η μαργαρίτα των συναισθημάτων, τα κρυμμένα συναισθήματα, κ.ά.)

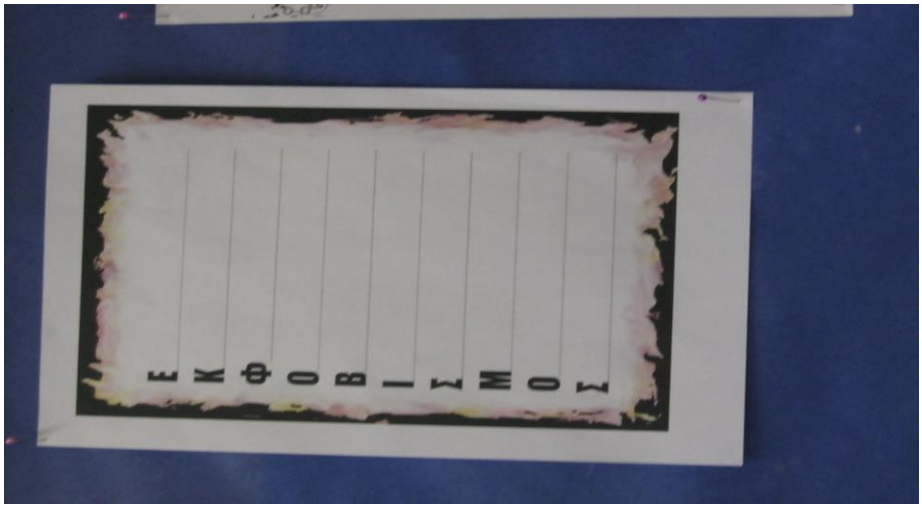

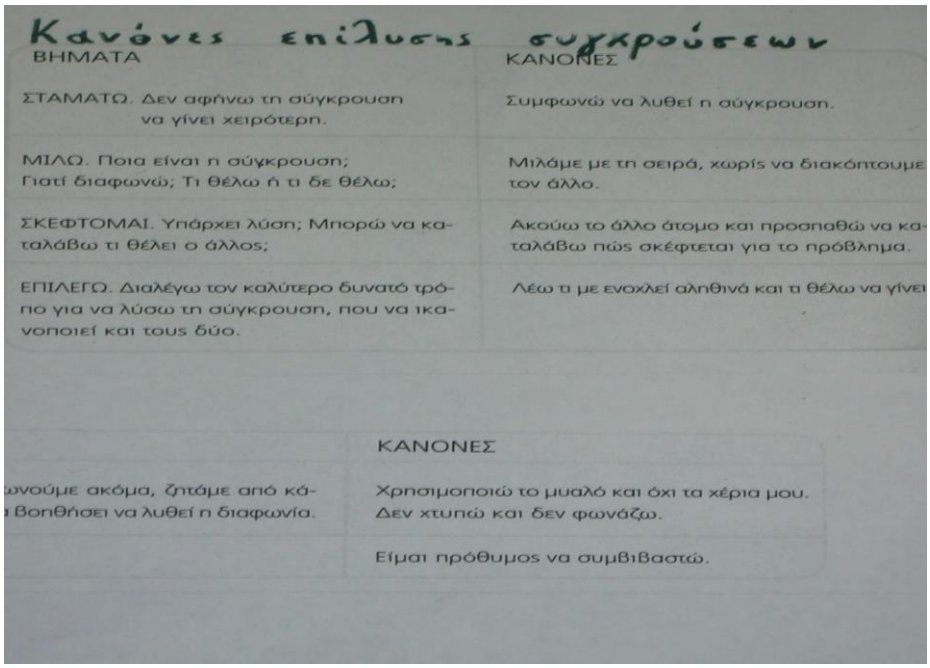

Κανόνες επίλυσης συγκρούσεων

ΒΗΜΑΤΑ	ΚΑΝΟΝΕΣ
ΣΤΑΜΑΤΩ. Δεν αφήνω τη σύγκρουση να γίνει χειρότερη.	Συμφωνώ να λυθεί η σύγκρουση.
ΜΙΛΩ. Ποια είναι η σύγκρουση; Γιατί διαφωνώ; Τι θέλω ή τι δε θέλω;	Μιλάμε με τη σειρά, χωρίς να διακόπτουμε τον άλλο.
ΣΚΕΦΤΟΜΑΙ. Υπάρχει λύση; Μπορώ να καταλάβω τι θέλει ο άλλος;	Ακούω το άλλο άτομο και προσπαθώ να καταλάβω πώς σκέφτεται για το πρόβλημα.
ΕΠΙΛΕΓΩ. Διαλέγω τον καλύτερο δυνατό τρόπο για να λύσω τη σύγκρουση, που να ικανοποιεί και τους δύο.	Λέω τι με ενοχλεί αληθινά και τι θέλω να γίνει

	ΚΑΝΟΝΕΣ
ωνούμε ακόμα, ζητάμε από κά- ι βοηθήσει να λυθεί η διαφωνία.	Χρησιμοποιώ το μυαλό και όχι τα χέρια μου. Δεν χτυπώ και δεν φωνάζω.
	Είμαι πρόθυμος να συμβιβαστώ.

Μετά τις προβολές, συζητήσεις, παιχνίδια, κλπ., οι μαθητές ζωγράφισαν

Μία συνάδελφος μας ενημέρωσε για μία δραστηριότητα που είχε δει στο διαδίκτυο και την εφαρμόσαμε στις μικρότερες τάξεις (Α΄, Β΄, Γ΄, Δ΄):
Δώσαμε στα παιδιά ένα λευκό χαρτί και τους ζητήσαμε να το τσαλακώσουν κάνοντάς το μία μπάλα. Στη συνέχεια, τους ζητήσαμε να το ξεδιπλώσουν σιγά-σιγά και να

προσπαθήσουν να το επαναφέρουν στην αρχική του μορφή. Τα παιδιά, ύστερα από προσπάθειες, διαπίστωσαν ότι το χαρτί δεν επανέρχεται με κανέναν τρόπο και παραμένει καταταλαιπωρημένο, γεμάτο τσακίσεις!
Το χαρτί αυτό το παρομοιάσαμε με την ψυχή κάποιου που υφίσταται βία με οποιονδήποτε τρόπο και σε οποιαδήποτε μορφή. Κατόπιν ζητήσαμε από τα απιδιά να αποτυπώσουν μια σκέψη τους, μια ιδέα, μια φράση, ένα συναίσθημα σ' ένα λευκό χαρτί.

Στις μεγάλες τάξεις (Ε΄, ΣΤ΄) υλοποιήσαμε μία δραστηριότητα, που βρήκαμε στο διαδίκτυο και μας άρεσε πολύ (από το blog των άνεργων δημοσιογράφων.
«Ο εκπαιδευτικός μπαίνει στην αίθουσα και ρωτάει:
-Ποιος θέλει αυτό το χαρτονόμισμα των 50 ευρώ;
Πολλά χέρια υψώθηκαν, αλλά ο εκπαιδευτικός είπε:
-Πριν το δώσω, υπάρχει κάτι που πρέπει να κάνω!
…Το τσάκισε με λύσσα και ρώτησε ξανά:
-Ποιος θέλει ακόμα αυτό το χαρτονόμισμα;
…Τα χέρια συνέχισαν να είναι υψωμένα.
-Κι αν κάνω αυτό;

Το πέταξε στον τοίχο, αφήνοντάς το να πέσει στο πάτωμα, το κλώτσησε, το πάτησε και πάλι σήκωσε το χαρτονόμισμα, βρώμικο και τσαλακωμένο.
Επανέλαβε την ερώτηση και τα χέρια παρέμειναν υψωμένα.
-Δεν πρέπει ποτέ να ξεχάσετε αυτή τη σκηνή. Ό,τι κι αν κάνω μ' αυτό το χαρτονόμισμα, θα συνεχίσει να αξίζει 50 ευρώ. Πολλές φορές στις ζωές μας μας τσακίζουν, μας πατάνε, μας κλωτσάνε, μας κακομεταχειρίζονται, μας προσβάλλουν αλλά, παρ' όλα αυτά, εξακολουθούμε να αξίζουμε το ίδιο!!!!!!!!!

Διαπιστώσαμε ότι οι δύο αυτές βιωματικές δραστηριότητες 'άγγιξαν' πραγματικά τα παιδιά και τα προβλημάτισαν ουσιαστικά!